

Отже, узаконення медіації як позасудового добровільного способу розв'язання трудових спорів є позитивним рішенням. Її застосування має низку переваг: призводить до зменшення завантаженості судів, пришвидшує вирішення трудового спору, економить час і кошти, зберігає здоров'я, ділову репутацію сторін трудового договору.

Список використаних джерел:

1. Менів Л. Д. Урегулювання трудових спорів шляхом медіації. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія ПРАВО. 2022. Вип. 71. С. 181-185.
2. Про медіацію: Закон України від 16 листопада 2021 р. *Відомості Верховної Ради*. 2022. № 7. Ст.51.
3. Directive 2008/52/EC of the European Parliament and of the Council of 21 May 2008 on certain aspects of mediation in civil and commercial matters. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32008L0052>
4. Кільдюшкіна О. Передумови впровадження медіації в Україні. *Все для юриста*. 2010. №3. С.130-133.
5. Бутинська Я. Р. Медіація у трудовому праві України: сучасний стан та перспективи розвитку. *Часопис Київського університету права*. 2021. № 3. С.146-150.

Гняздівський К. В.,
здобувач вищої освіти СВО бакалавра
спеціальності Соціальне забезпечення
юридичного факультету Хмельницького університету
управління та права імені Леоніда Юзькова

ЕЛЕКТРОННІ ПЕТИЦІЇ ЯК СКЛАДОВА ТВОРЕННЯ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ДЕРЖАВИ

Важливим елементом творення демократичної держави, виступає участь кожного громадянина у її творені. Відповідно до цього, держава зобов'язана побудувати такі механізми комунікації, за допомогою яких кожен пересічний

громадянин зможе висловити свої інтереси в контексті формування державної політики. На сьогодні, одним із таких механізмів зв'язку з державою виступає електронна петиція. Відповідно до Конституції України, а саме ст. 40 зазначено право кожної людини безпосередньо звертатись, а також направляти колективні письмові звернення або ж індивідуальні до державних органів, органів місцевого самоврядування та посадових і службових осіб [1].

Досліджуючи дане питання, слід насамперед зазначити поняття електронної петиції. Отже відповідно до Закону України «Про зверення громадян», електронна петиція – це особлива форма колективного звернення громадян до Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, органу місцевого самоврядування, яке обов'язкове до розгляду за умови набрання необхідної кількості голосів. Відповідно до цього Закону, громадяни можуть звернутися до зазначених вище суб'єктів з електронними петиціями через офіційний веб-сайт органу, якому вона адресована, або веб-сайт громадського об'єднання, яке здійснює збір підписів на підтримку електронної петиції [2]. Саме ознака зручності є її великою перевагою, адже фізично збирати підписи не потрібно, достатньо ідентифікуватись і подати петицію або ж проголосувати вже за існуючу. Важливим є і те, що з моменту оприлюднення петиції, її має змогу переглянути та підтримати будь-хто. Варто зазначити, що основним призначенням електронних петицій є зменшення соціального напруження, а також сприяння у швидкому реагуванні органами державної влади на будь-якому рівні, шляхом так званого діалогу і зв'язку між громадянами та владою з метою вирішення суспільно важливих питань [3]. Слід сказати і про те, що е-петиція, є дуже важливим елементом у привертанні уваги до проблеми, що турбує людей. Відповідно до цього держава повинна негайно реагувати на ті гострі проблеми, які турбують суспільство, з метою найшвидшого її вирішення.

Проте не все так легко і просто, як може здаватись на перший погляд. Хоч і громадянам дозволено звертатись з тими питаннями, які вони вважають важливим для вирішення, законодавство зазначає перелік питання, які не можуть міститись в е-петиції, зокрема:

заклики до повалення конституційного ладу;
порушення територіальної цілісності України;
пропаганду війни, насильства, жорстокості;
розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі;
заклики до вчинення терористичних актів;
посягання на права і свободи людини [2].

Окрім того не слід забувати і про проблемні аспекти впровадження електронних петицій в Україні. Серед одних із найважливіших питань, які потребують удосконалення, є проблема ідентичних петицій по темі, адже сайт не повідомляє, що вже петицію на зазначену тему створена, що породжує проблему недостатності кількості голосів через їхню множинність. Не менш важливою є проблема відсутності веб-порталу для всіх петицій. Проблема полягає в тому, що громадяни частенько через недостатню поінформованість не розуміють на сайт якого органу слід звернутись у формі петиції, чи до офіційного інтернет-представництва Президента України або можливо до Кабінету Міністрів України, Верховної

Ради України чи до єдиної системи місцевих петицій [4]. Теж гострою проблемою є відсутність довіри громадян до даної форми звернення. Адже в більшості випадках органами державної влади ігноруються звернення суспільства, лише окремі з них досягають своєї мети, що посилює сумніви, щодо даного способу комунікації та її дієвості.

Підсумовуючи все вищезгадане, слід сказати, що електронні петиції – це важливий інструмент для кожного громадянина держави у контексті її покращення, що є інструментом зближення суспільства та влади. Проте, на сучасному етапі в Україні стан впровадження електронних петицій, на жаль, не можна вважати досконалим, і вимагає доопрацювання і істотного вдосконалення з метою відповідного функціонування даного інституту

Список використаних джерел:

1. Конституція України. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1996. № 30. Ст. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Закон України «Про звернення громадян». Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1996. № 47. Ст. 256. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/393/96-%D0%B2%D1%80#Text>
3. Решота В.В. Електронна петиція як новий інструмент звернення громадян до органів публічної адміністрації. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. 2015. № 15. С. 91-94.
4. Леута О.С., Псьота О.В. Електронні петиції, як новий механізм влади та суспільства. Юридичний науковий електронний журнал. 2018. №3. URL: http://www.lsej.org.ua/3_2018/11.pdf

Яценко В. П.,

*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри адміністративного права та процесу факультету №1
Харківського національного університету внутрішніх справ*

Марчук М. В.,

*курсант 3 курсу факультету №1
Харківського національного університету внутрішніх справ*

АДМІНІСТРАТИВНЕ ЗАКОНОДАВСТВО ЯК ЗАСІБ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Протидія корупції у нашій державі стала ледь не першочерговим завданням. Про це свідчить створення антикорупційних органів та зміни у чинне законодавство України в частині регламентації відповідальності за корупційні діяння. З одного боку, прагнення подолати це ганебне явище, яке попри це притаманне будь-якій державі, є цілком виправдане, з іншого непослідовність та необґрунтованість окремих рішень засвідчує певним чином неправильний курс. Небезпеку корупції насправді переоцінити важко. Недарма у наукових працях